

יוצא לאור ע"י
תאיר נרי
בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א
מושב תלמים 26 ד.ג. לכתש 79315
08-6610015.פקס 1-599-599-590.טל.
fairneri@gmail.com.וא"ל

לאור ההלכה - מפסקי מרן הראש"צ הרה"ג מרדכי אליהו שליט"א

מהלכות חמץ ומצה

ראוי לאדם להתכונן במשך כל השנה לחג הפסח. וכבר ממוצאי הפסח יזהר שלא יתפור חמץ בבית במקומות שקשה למוצא, ובייחוד שלא יאכל חמץ בשעה שספר פתוח לפניו. (תגים פג) אין לקנות שום מוצר לפסח אלא אם כן יש עליו השגחה מרבנות מוכרת ואחריות שהיא כשר לפסח. ובה"ק (רע"מ כי תצא דף רפב ע"ב) כתב שהשומר עצמו מחשב חמץ בפסח, שומר גופו מוצר הרע, על פי זה מובא באר"י שנהנה מחמץ במשהו, מובטח לו שלא יחטא כל השנה כולה. (שם, שם)

אם לא נמצאה תרופה הכשרה לפסח, ויש הכרח לקחת את תרופת החמץ, יקנה פקסולות כשרות לפסח וישם התרופה בפקסולה ויבלענה. וכל זה בשל החשש שהחמץ מצוי בציפוי הממוחק של

התרופה, וכשהוא מונח בפקסולה כשרה כנ"ל - אינו נהנה ממנו כלל. (שם, שם)

תרופות חמץ, יכול להשהותם בבית בארון התרופות, אך אין להשתמש בהן, ובמקרים מיוחדים ישאל שאלת חכם.

חומצות לימון ואלכוהול - שאין להם הכשר, אין להשתמש בהם בפסח, כיוון שכיום הם נעשים לעיתים מחמץ. אע"פ שיש שלב שבו אינם ראויים למאכל כלב, אע"פ כן בשעה שמשמשים בהם למאכל "אחשיבה" והרי הם ראויים למאכל משובח של אדם - ואסורים. (שם)

שפתון ומשחת שיניים - צריכים הכשר לפסח, וכן תבלינים יקנה רק במקום שברור לו שבדקו קודם הטהינה שאין שם חמץ. ואין לסמוך על המקלים שאומרים כי החמץ בטל קודם הפסח.

נערך בידי הרב טל חיימוביץ'

אינטליגנציה רוחנית - יובל דיין

"שעות ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קודש וגו'."

ועשייתו בלתי לה' לבדו, יכול לזכות להבין ולראות, שבכל עסקי הפרנסה, המשא ומתן והעבודות שבעולם, יש סודות וכוונות גדולות. וכמו שיש כוונות וסודות בכל המצוות שבתורה כמו כן יש בכל המלאכות סודות וכוונות גוראות ונפלאות. כי במצוות אלו, כמו בריית ברורים וניצוצות קדושים על ידי המשא ומתן והמלאכות כידוע. ורק בשביל זה צריך האדם לעשות משא ומתן או איזה מלאכה. כי כיוון זה יתברר, שכל שואמר חז"ל: "טוב תורה עם דרך ארץ". אבל באמת אין הפרנסה נמשכת על ידי עשייה נשית כלל, אלא רק על ידי הארת השבת, דהיינו על ידי הארת הרצון שמאיר בשבת, וכמו שמואס מתברכין כל "דמינה מתברכין כל שעת יומין" (ממנה מתברכין כל שעת הימים). כי עיקר קיומו ובנינו של המשעה הוא על ידי המנוחה. שעוצר האדם כל פעילותו ועשייתו

והנה מיגיע כפיו. וזה "יוכל אלוקים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וגו'". ודרשו חז"ל: (ראה רש"י) מה היה העולם חסר? מנוחה. בא שבת בא מנוחה, כלתה ונמנמה המלאכה. וענין זה צריך לזכור, לידע ולהאמין, שהכל בכוח ה'. וכמו שהזכירה התורה: "פי תאכל ושבעת... ואמרת בלבבך כוחי ויפועם ידי עשה לי את החיל הזה..." שצריך לזכור זאת מאד ולא לשכוח חס ושולם, לאמור בלבבו שהצלתו תהיה בו בעצמו, כי זה בחינת כוחי ויפועם ידי. רק צריכים לזכור את ה'. כמו שכתוב: "זכרת את ה' אלוקיך. כי הוא הנותן לך כוח לעשות חילי" - כי הכול בכוח ה' לבד. והמלאכה נעשית מאלוהים. כמו שמואס בפרשה: "ששת ימים תעשה מלאכה וכו'" - תעשה מלאכה. וזה שצונו ומזהיר דוד המלך ע"ה: "לא בברכות חסוד יחפץ, לא בשוקי האשיר ירצה. רוצה ה' את ריאיו, את המייחלים לחסדו". כי בתחילה מדבר המזמור מבחינת המשכנת השפע והפרנסה כמו שכתוב שם: "המלך לארץ מטר" - נחן לבהמה לחמה וכו'". ואחר כך מפרש, שכל זה אינו תלוי חס ושולם בפעילות האדם. רק הכול ברצון ה' לבד, כי "לא בגבורת חסוד יחפץ לא בשוקי האשיר ירצה. רוצה ה' את ריאיו, את המייחלים לחסדו".

כי עיקר השפע והפרנסה אינה על ידי גבורת חסוד ושוקי האשיר שהולך ונוסע ומשתדל בשביל פרנסה בששית ימי החול, אלא רק על ידי התורה והתפילה והמאכלים והמלבושים והשרים והעונג והמנוחה, שעל ידיהם נמשך הארת הרצון משבת לששת ימי החול, והבן היטב.

(עפ"י ליקוטי הלכות למהר"ג ז"ע, שבת ג')

"צדיק כתמר יפרח" - מדברי מורנו ורבנו ניר בן ארצי שליט"א

לצאת מהאדישות

כדור הארץ עבר טראומה קשה מאוד. הארץ הודעזה מרעידת האדמה שהייתה בצילה ובליה, בגרעין המרכזי שבתוך כדור הארץ, נוצר פירוק וסיבוב זה מתפשט בכל אברי כדור הארץ, בכל העולם. כיוון שכיום הם נעשים באדמה, הכל השתחרר והזדעזע. גם הרוח, שהייתה במעטפות החיצוניות של כדור הארץ, זזה ממסלולה. כל סוגי הרוחות שינו כיוון, אין כאן ריבונות של עולם כבבדו ובעצמו עשה דבר זה. אין שום כח בעולם, לא פצצה ולא עבר אחר, שיוכל לעצור את כדור הארץ - רק הקב"ה. כי לא נעשה אך ורק כדי להודיע ליהודים שהגיע הזמן לעלות לארץ ישראל. התיקון שעם ישראל עשה בגלות נגמר. עלו לארץ ישראל! כל הסימנים האלה, ולכו ויתגברו מיום ליום וממקום למקום בכל העולם כולו! "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו גופלות". עשר מכות מצרים היו בין היתר כדי לזעזע את הקליפה, את הטומאה וכו' הרבדל של מצרים, ובמקביל לעודד את עם ישראל ולהכין אותם לגאולה, בראותם את המצרים נפגעים ומתים ואילו להם לא קורה דבר.

העולם כולו נחשב כיום למצרים" של אז. המכות שהארץ חוטפת מהרוח ומאדמה, הם כדי להראות ליהודים ניסים גדולים, שיבינו שהגיע זמן גאולתם ועליהם לעלות לארץ ישראל.

בניה בחוקי הטבע או ביצירה של כדור הארץ, ריבונות של עולם כבבדו ובעצמו עשה דבר זה. אין שום כח בעולם, לא פצצה ולא עבר אחר, שיוכל לעצור את כדור הארץ - רק הקב"ה. כי לא נעשה אך ורק כדי להודיע ליהודים שהגיע הזמן לעלות לארץ ישראל. התיקון שעם ישראל עשה בגלות נגמר. עלו לארץ ישראל! כל הסימנים האלה, ולכו ויתגברו מיום ליום וממקום למקום בכל העולם כולו! "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו גופלות". עשר מכות מצרים היו בין היתר כדי לזעזע את הקליפה, את הטומאה וכו' הרבדל של מצרים, ובמקביל לעודד את עם ישראל ולהכין אותם לגאולה, בראותם את המצרים נפגעים ומתים ואילו להם לא קורה דבר.

על לארץ!

כן גם היום. העולם כולו נחשב כיום למצרים" של אז. המכות שהארץ חוטפת מהרוח ומאדמה, הם כדי להראות ליהודים ניסים גדולים, שיבינו שהגיע זמן גאולתם ועליהם לעלות לארץ ישראל.

גדולים, שיבינו שהגיע זמן גאולתם ועליהם לעלות לארץ ישראל. תופעות אלו ואחרות לא יפסקו עד שאחרון היהודים, שהוא בחיים, יהיה בארץ ישראל!

בשנים האחרונות היו הרבה דיבורים על משיח וגאולה, אך כל זה הוא בבחינת הכנה. יום של הקב"ה הוא כמו שנה שלנו. כך שאם ידברנו על גאולה ומשיח במשך שלושים שנה, אצל הקב"ה זה שלושים יום. היום מהלך הגאולה הוא "ח"י", "על רטוב", כל המיואשים והאפסטיים וחסרי האמונה בעקבות הבטחות שהיו בעבר ועדיין לא ראו בקיומם, צריכים דחוף לצאת מהייאוש והאפסטיים ולקבל את המסרים והסימנים שמוסר הקב"ה בעולם, מכל הלב. עליהם להיות באמונה שזה לא משחק ושזה לא דבר שחילוף עם הזמן. ריבונות של עולם לא משחק עם כדור הארץ ועם בני אדם. הקב"ה, הוא טוב ומוטיב, ועם ישראל בעולם כולו חייב להבין שהקב"ה אוהב אותם ורוצה שיבואו לארץ הקדושה בדחיפות. שידעו כל היהודים בעולם, כי הסכנה לא תחלוף ואדרבה, תלך ותגבר עד שאחרון היהודים יבוא לארץ ישראל - כי זהו רצון ד' ואי אפשר למנוע את רצונו. כך היה גם אצל יונה הנביא. הים לא נח מצדו עד שהשליכו את יונה מהספינה לים. כיוון שיונה היה שליח ד' וחייב היה לעשות את רצונו. כך אנו, בניו של הקב"ה, צריכים לעשות את רצונו. אף יהודי חי לא יאשר בגולה וכולם יבואו לארץ. אל לנו לחשוב, "זה עוד מסר, עוד מאמר חולף". מי שיבין ויתעורר ויקח זאת ברצינות ויגיע, איך שהוא, לארץ - יתחרט. הקב"ה ליווה אותו עד ארץ ישראל ולא יאונה לו שום רע. יש די פרנסה בארץ ישראל לכל היהודים בעולם כולו.

גאולה ברחמים

יש גאולה בדיון יש גאולה ברחמים. כדי שתהיה

למעוניינים במשיח עם רב ניר בן ארצי שליט"א להתיעצות וברכה ניתן להתקשר לטל 1-599-599-590 בין השעות 10:00 ל-15:00 בימים א'-ה'

צוהר לתיבה - ר' חנן חסן

וכסף פקודי העדה - מדוע הם קריים פקודים?

הדרך למנות את בני ישראל היא באמצעות גביית מחצית השקל מכל נפדד. ומה לשורש פ.ק.פ. ולספירה בדרך זו? הדרך לעריכת מפקד רמזה בעצה שמעיק יוסף ופרעה, כיצד להיערך לקראת שנות הרעב. "ויפקד פקדים על הארץ וחמשת את ארץ מצרים", כדי לפקד עם, דרושים פקדים. הפוקד מבצע את תפקידו פנים אל פנים. הוא ניגש לביטוי של הנפקד... ודופק על הדלת. מעניין שהשורשים פ.ק.פ. ד-ו-פ.ק.פ. בנויים מאותן אותיות. בשיר השירים אנו מוצאים התייחסות לפדיקה על דלת, "קול דודי דופק פתחי לי אחותי רעיתי..." ניתן לחלק את הפועל דפק לשתיים, במתכונת ד-פ.ק. או ד-פ.ק.פ. ציפוף זה, כמו רמז לקול הנקיש על הדלת: פ.ק.פ. פ.ק. פ.ק. לא לחינם קיבל הפקד את שמו, המזכיר לנו את הקול הנשמע בשעה שחוצצים אותו מפי הקבוק. ומהן המדומות השכיחות, הדופקות על הדלת? אחת מהן היא הדל, ששמו כמו מרמז על הדלת הסגורה בפניו, שמולה הוא עומד תדיר ונימה עליו להתמודד. שמו של הדל מרמז גם על הצורך שלו לדלות לעצמו ולמחיתו, מבארת של אחרים. אך לא רק הדלים שואלים ומבקשים, גם פקדי המס, הגובים למיניהם ושאר פקדים, עניינם להוציא דבר מה מבטע דלת, כסף, מן, מידע וכיו"ב. לכן כמו דלתות שורש במתכונת פ-ק-ד-ו < פק. דלת. השרוש פ.ק.פ. מלשון להפיק, עניינו הוצאה (להפיק תוצר מחומרי גלם). הפוקד כמו בא להפיק ולהוציא הוצאה, דברים המצויים מעבר לדלת הסגורה. הדבר הראשון שמבקש הפוקד להוציא אליו הוא הנפקד, כדי שיוכל

הדלת, ב-ד' האמות הפרטיות, האבות.

מציאות המפקד מהבטסת את תש"א את ראש בני ישראל לפקדיהם". יש להיום ולייקר כל יהודי, מתוך ידיעה שהקב"ה צפן בתוכו אוצר ייחודי, שצריך לגלות ולהוציא לאור. לכן, יש מקום לטיפוס אישי פרטני בכל יהודי, כדי לעזור לו לגלות את הטוב הייחודי שבו, ולהאיר באמצעותו גם לסובבים. להפיק, אפשר רק ממי שיש בתוכו. והרבה שליחים ופקדים יש לו קב"ה, הדופקים על דלתותינו, כדי שנתחיל להפיק מעצמנו את המיטב.

גדולה ברחמים, עם ישראל צריך: א. להרבות במילות חסדים איש עם רעהו. ב. להפסיק לדבר לשון הרע. ג. להרבות בלימוד תורה. ש. לשושה מרכיבים אלו מהווים יחד גוף אחד, שיכול להביא גאולה ברחמים.

רק כך גורמים להפסקת הבעיות המתעוררות על פני ישראל בארץ הקודש, הפסקת המחלות, ויוצרים אצל היהודים בארץ ישראל שמחה ואושר.

שלא יאמר אדם, אני לומד תורה אך חברי לא לומד, כי על שלושת המרכיבים ביחד עומדת בגמילות חסדים, ויש יהודים אשר הפסיקו לחלוטין לדבר לשון הרע - כן ירבו, וכן יש יהודים המרכיבים ביחד עומדת בגמילות חסדים, וממטע הוא

מלימוד תורה, אך סוף סוף מספיק להרבות והמרב בלימוד תורה, לא מספיק להרבות בחסד - אך שלושת המרכיבים גם יחד, תורה, מיעוט לשון הרע וחסד, הם המקיימים את העולם. בדומה ליששכר ובזבולן - ששכר הלומד וזבולן התומך בתורה, ועל שניהם יחד מתקיים העולם. כמובן שאשרי האדם אשר יכול לקיים את שלושתם יחד בגופו. אם כן, נשתדל ונתמאץ כמה שיותר בנושאים אלו ומתוך כך יתגלה מלך המשיח ברחמים. אמן.

למעוניינים במשיח עם רב ניר בן ארצי שליט"א להתיעצות וברכה ניתן להתקשר לטל 1-599-599-590 בין השעות 10:00 ל-15:00 בימים א'-ה'

צוהר לתיבה - ר' חנן חסן

לבדוק עימו, מה נכון/ניתן להוציא. מעניין שגם השרוש פ.ק.פ. עניינו החסרה וקיפוח, כמו בביטוי "קפד (חתור) ראשו". חז"ל קבעו "ולא הקפדן למלך", מי שמחסיר מכבודם ומכישוריהם של תלמידיו, לא יצליח בתפקידו. כי בכך הוא מצמצם בפועל את כלי הקיבוץ שלהם. להבדיל מפקדים השלמים "ע" מלך בשר ודם, אנו עוסקים במפקד מטעם הקב"ה. הפוקדים אמורים אין "להפיק" מכל נפקד תשלום חובה של מחצית השקל, אך סכום פקוד זה, כמו מקנה לו "מניה" של קע"ב ישראל". הוא "קונה" לעצמו את הזכות להיות שותף שוה בכל פרנסת הצביר של עם ישראל.

הפוקדים אינם פותחים רק את הדלת הנשמית לבית הפקד, אלא גם את שערי ליבו. "מאת לא איש אשר ידבנו ליבו תיחור את תרומתו". כמו בא לרמז שמליבו של יהודי אמורה לזרוב (דָּבַבְּ - יָצַב) אהבת ישראל, בדומה ל"אשר זבת חלב ודבש". הקב"ה קורא לעם ישראל, "פתחי לי אחותי רעיתי..." ופתחת הדלת והלכת לתרומה, פועלת גם כיוון הפתח ומאפשרת את כניסתם פינמה, של אורות רוחניים ושפע אלוהי. חז"ל משתמשים בביטוי "צא ולמד..." ובאמרת "פוק חז"ל" (צא וראה). תנאי הכרחי ומוקדם ללימוד ולגילוי הוא היציאה מהמחיצות מאחורי הדלת, ב-ד' האמות הפרטיות, האבות.

מציאות המפקד מהבטסת את תש"א את ראש בני ישראל לפקדיהם". יש להיום ולייקר כל יהודי, מתוך ידיעה שהקב"ה צפן בתוכו אוצר ייחודי, שצריך לגלות ולהוציא לאור. לכן, יש מקום לטיפוס אישי פרטני בכל יהודי, כדי לעזור לו לגלות את הטוב הייחודי שבו, ולהאיר באמצעותו גם לסובבים. להפיק, אפשר רק ממי שיש בתוכו. והרבה שליחים ופקדים יש לו קב"ה, הדופקים על דלתותינו, כדי שנתחיל להפיק מעצמנו את המיטב.